

SVĚTLO

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

18. ČÍSLO / XXXIV. ROČNÍK

40 Kč • 1,65 €

30. SRPNA a 6. ZÁŘÍ 2026

Z obsahu

I náš život může zářit

Homilie papeže

Lva XIV. při mši svaté

6. srpna 2026 v bazilice

Panny Marie Andělské

v Assisi

- strana 2 -

Blahoslavená Marie

Euthymia Üffingová

Libor Rösner

- strana 5 -

Slyšeli jste

o Kongregaci malých sester

opuštěných seniorů?

- strana 8 -

Přítomný okamžik

Jo Croissant

- strana 9 -

Každý den tváří

v tvář smrti

- strana 10 -

Modlitba za mír ve světě

- strana 11 -

Počátky církve (4)

Mario Galizzi

- strana 12 -

Narozeniny naší Matky

- strana 15 -

Michal Magone (1)

- strana 16 -

Michal Magone (1)

Michal Magone nebyl zlý chlapec. Měl však vznětlivou povahu. Byl jako zrozený k rozkazování, a tak byl vystaven velkému nebezpečí sejít na scestí. Byl vůdcem uličníků, jejich generálem, a ponechán sám sobě zrál pro káznici. Boží prozřetelnost mu dala setkat se s Donem Boskem: ten se dovedl zmocnit velkého srdce Magonova a z generála uličníků vychoval malého světce. Na přání svých hochů v oratoři Don Bosco sám napsal jeho životopis, ze kterého našim čtenářům dáme přečíst pár stránek...

ZVLÁŠTNÍ SETKÁNÍ

Jednoho podzimního večera jsem se vracel domů ze Sommariva. V Carmagnole jsem čekal přes hodinu na vlak do Turína. Odbilo právě sedm hodin. Počasí bylo mlhavé; hustá mlha se srážela v drobnou spršku. Tma houstla, takže bys ani na krok nepoznal člověka. Silné světlo nádražní budovy vrhalo bledý svit, který se nedaleko tratil ve tmách. Pouze hlouček dovádějících kluků budil pozornost, či spíše ohlušoval. Výkřiky: Stát! Chyť ho! Utikej! Nepuštěj ho! zaměstnávaly myšlení cestujících. Mezi těmito výkřiky vynikal jeden hlas, který jako by všechny ovládal, jako povel kapitána, který druzí opakovali a jeho přísný rozkaz plnili. Hned se ve mně vzbudila živá touha poznat toho chlapce, který s takovou odvahou a pohotovostí dovede ovládat zábavu rozdáváných hochů. Využil jsem chvíle, kdy byli všichni pohromadě okolo vůdce. Dvěma skoky jsem se ocitl mezi nimi. Všichni se zděšeně rozutekli. Zůstal jediný: vůdce. Postoupil dopředu, opřel si ruce v bok a s velitelským výrazem začal:

„Kdo jste, že se nám pletete do hry?“

„Tvůj přítel.“

„Co od nás chcete?“

„Chtěl bych, abyste mi dovolili zahrát si a pobavit se s vámi.“

„Kdopak jste? Neznám vás.“

„Opakuji, jsem tvůj přítel. Chci se s vámi trochu pobavit. – A kdo jsi ty?“

„Já? Kdo jsem já?“ odpověděl vážným a jasným hlasem, „Michal Magone, generál kluků.“

Při té rozmluvě se jeden po druhém vraceli kluci, kteří se předtím postrašení rozutekli. Letmo jsem prohodil slůvko k tomu a onomu a obrátil jsem se znovu na Magona:

„Milý Magone, kolik je ti let?“

„Třináct.“

„Byl jsi už u svaté zpovědi?“

„To se ví,“ odpověděl s úsměvem.

„Byl jsi u svatého přijímání?“

„Ovšem.“

„Naučil ses nějakému řemeslu?“

„Ano, nicnedělání.“

„Co jsi dělal doposud?“

„Chodil jsem do školy.“

„Kterou třídu jsi vychodil?“

„Třetí obecnou.“

„Máš ještě otce?“

„Ne, otec je již mrtev.“

„A matka?“

„Matka ještě žije a pracuje jako posluhovačka. Má co dělat, aby uživila mne a mé bratry. Doháníme ji ustavičně k zoufalství.“

„Co chceš dělat v budoucnosti?“

„Třeba nějakou práci, ale sám nevím co.“

Pohotové odpovědi, spojené se spořádanou a rozumnou výřečností, upozorňovaly na veliké nebezpečí, které chlapci hrozí, zůstane-li nadále opuštěn. Z druhé strany se mi zdálo, že bystrou a podnikavou hlavičku by bylo možné s úspěchem přestít. Proto jsem znovu navázal rozhovor:

„Můj milý Magone, nechtěl bys zanechat svého uličnictví a naučit se nějakému řemeslu nebo studovat?“

DUCHOVNÍ ČETBA

„Pravda, to bych rád,“ odpověděl chlapec dojat. „Tento potulný život se mi vůbec nelíbí. Nejednoho z mých kamarádů to přivedlo za mříže. Bojím se, že tam skončím též... Co mám dělat? Otec je mrtev, matka chudobná. Kdo mi pomůže?“

„Pomodli se dnes večer vroucně k našemu Otci, jenž je na nebesích. Pros ho vroucně a důvěřuj v něho. On se postará o tebe, o mne, o všechny.“

Vtom zazněl nádražní zvonek. Musel jsem bez odkladu odejít.

„Vezmi si tuto medailku,“ povídám, „a zajdi zítra k panu faráři Aricciovi. Pověz mu, že kněz, který ti ji dal, prosí o vysvědčení o tvém chování.“

Chlapec uctivě vzal medailku. „Jak se jmenujete? Odkud jste? Zná vás don Ariccio?“

Tázal se ještě na jiné věci, ale už jsem mu na ně nemohl odpovědět, neboť právě přijel vlak do Turína a musel jsem nasednout.

Okolnost, že Magone nemohl poznat kněze, s kterým mluvil, vzbudila v něm živou touhu zvědět jeho jméno. Proto nečekal na zítřek, ale hned utíkal k panu faráři donu Aricciovi a důkladně mu vyložil svou rozmluvu s neznámým knězem. Pan farář ihned pochopil, oč jde, a následujícího dne mi podal tuto zprávu o životě našeho generála uličníků.

„Mladý Michal Magone je chudý chlapec, bez otce. Matka se lopotí, aby vydělala na chléb, a nemůže ho mít stále na očích. Proto se Michal potlouká s jinými druhy po ulicích a náměstích. Má neobyčejné nadání, ale pro svévoli a nepozornost byl několikrát ze školy vyhnán; přesto s dosti dobrým prospěchem vychodil třetí obecnou. Myslím, že má dobré srdce a je prostý, dá se však těžko zkrotit. Ve škole a v katechismu býval rušitelem prvního řádu. Když ho nebylo, byl naprostý klid; když se vzdálil, způsobil všem radost. Jeho mládí, chudoba, povaha a nadání odporoučejí ho laskavé péči. Narodil se 19. září 1845.“

Na základě těchto zpráv jsem se rozhodl, že ho přijmu mezi chovance tohoto domu, a to buď na studia, nebo na řemeslo. Když chlapec obdržel zprávu o přijetí do našeho domu, nemohl se dočkat odchodu do Turína. Představoval si, že najde pravý ráj a stane se pánem veškerého bohatství velkoměsta.

Několik dní potom jsem ho spatřil před sebou.

„Tady jsem,“ přiběhl ke mně. „To jsem já, Michal Magone, kterého jste potkal na stanici v Carmagnole.“

„Poznávám tě, milý hochu. Přišel jsi sem s chutí?“

„To se ví! Chuť mi nikdy neschází.“

„Když jsi skutečně přišel s chutí, tedy tě prosím, abys mi dům neobrátil vzhůru nohama.“

„Ó, to můžete být klidný, nezpůsobím vám žádné nepříjemnosti. Doposud jsem jednal špatně, od nynějška bude jinak. Dva moji druhové jsou již v žaláři a já...“

„Jen s odvahou. Pověz mi aspoň, chceš-li studovat, nebo se učit nějakému řemeslu?“

„Jsem připraven dělat, co chcete, ale když mi ponecháte svobodnou volbu, tak bych raději studoval.“

„Nechám-li tě studovat, co hodláš dělat po studiích?“

„Kdyby se takový darebák...,“ řekl a pak rozpačitě svěřil hlavu.

„Jen dopověz, cos chtěl říci: Kdyby se takový darebák...“

„Kdyby se takový darebák jako já mohl stát ještě knězem, tedy bych rád byl knězem.“

„Nu, uvidíme, co dovede takový darebák. Dám tě studovat: ale to, zda se staneš knězem nebo něčím jiným, bude záviset na tvém prospěchu ve studiích, na tvém chování a znamení, které by ukazovalo, že jsi povolán k duchovnímu stavu.“

„Zmůže-li něco moje dobrá vůle, ujišťuji vás, že si nikdy nebudete muset nic vyčítat.“

Magone dostal ihned společníka za anděla strážce. V našem domě je totiž zvykem, že nově přijatí chlapci pochybných mravů nebo málo známí bývají svěřováni jednomu ze starších chovanců spolehlivé mravnosti. Ti na ně dohlížejí, podle potřeby napomínají, dokud se bez nebezpečí nemohou připojit mezi ostatní. Magone ani nepozoroval, že jeho společník ho šetrně a laskavě ani na okamžik nespustil z očí: byl s ním na cestě do školy, ve studovně, o rekreaci; bavil se s ním, hrál si s ním. Co chvíli bylo třeba ho napomenout: „Tak se nesmí mluvit, to je ošklivé, nesmíš brát jméno Boží nadarmo...“

Michal to přijímal sice často nelibě, ale povídal stroze: „To jsi hodný, žes mne na to upozornil. Jsi opravdu hodný kamarád. Kdybych býval měl dříve takového, nebyl bych si navykl na tak ošklivé věci, kterých se teď nemohu zbavit.“

První dny ho netěšilo nic vyjma rekreace (čas k zábavě a hrám). Zpívat, křičet, běhat, skákat a dovádět, to lahodilo jeho

živé a ohnivé povaze. Když mu však jeho společník řekl: „Zvonek nás volá ke studiu, do školy, na modlitby...“ apod., pohlédl smutně na hřiště, ale bez námitek šel, kam ho volala povinnost.

Radost bylo podívat se na něj, když zvonek oznamoval konec zaměstnání, po kterém byla rekreace. Podobal se kouli letící z děla. Pobíhal po všech koutech dvora. Zejména ho těšily hry, které vyžadují mimořádnou obratnost. Byl mistrem zvláště v „zajímané“. Strídáním hry a studia se mu nový způsob života velice zalíbil.

Michal byl již skoro měsíc v oratoři a dělal všechno, aby si tím ukrátil čas. Cítil se šťastný, jen když se mohl podle libosti vyskákat a vydovádet, a nepomyslel na to, že pravá spokojenost plyne z pokoje srdce a klidného svědomí. Tu ho najednou přestala hra těšit. Stával občas zamyšlen a hrál si jen tehdy, když ho někdo vybidl. Jeho společník a strážce hned upozoroval změnu a pravil mu jednoho krásného dne: „Můj milý Magone, pozoruj, že již delší čas nejsi tak veselý jako dříve. Jsi snad nemocen?“

„Ó, co se zdraví týče, to je výborné.“

„Co je tedy příčinou tvého smutku?“

„Rmoutím se při pohledu na druhy, jak se účastní pobožnosti. Vidět je veselé, hezky se modlit a zpovídat a přistupovat ke stolu Páně, to mne rmoutí.“

„Nechápu, jak tě může rmoutit zbožnost jiných.“

„To je snadno pochopitelné. Moji druhové jsou již hodní; žijí zbožně a stávají se tak ještě hodnějšími. Já proti nim jsem darebák a nemohu s nimi; právě to mě sužuje a rmoutí.“

„Jsi ty ale děcko. Když v tobě štěstí jiných budí závist, proč je nenásleduješ? Nikdo ti v tom nebrání. Když ti svědomí něco vyčítá, nemůžeš se toho zbavit?“

„Zbavit... zbavit! To se snadno poví. Ale kdybys byl v mé kůži, také bys jinak mluvil...“ Potřásl hlavou a utekl ve velkém rozčilení do sakristie.

Ochránce jej následoval.

„Můj milý Magone,“ pravil mu, když ho doběhl, „proč přede mnou utíkáš? Řekni mi, co tě trápí. Možná, že ti poradím, jak si pomoci.“

„Máš pravdu, ale já si již nevím rady.“

„Nu, jen ven s tím. Všem ukaž, jak se koberky.“

„Jápak mám být klidný, když se mi někdy zdá, že je ve mně tisíc ďáblů?“

„Proto vůbec nemusíš být ztrápený. Jdi ke zpovědníkovi, otevři mu své srdce. On ti dá potřebné rady. Když nás něco podobného tlačí, děláme to právě tak, a proto jsme vždycky veselí.“

„To je hezké, ale... ale...“ A Michal se rozplakal.

Hra jej po několik dní nebavila, na tváři ani stopy po úsměvu. Když si ostatní vesele hráli, zalezl někde do kouta, přemýšlel, uvažoval a leckdy plakal. Pozoroval jsem, co se s ním dalo. Jednoho dne jsem si jej dal zavolat a promluvil jsem s ním:

„Milý Magone, chtěl bych, abys mi učinil radost, ale ne, abys mne odmítl.“

„Jen mluvte,“ odvětil zmužile. „Jsem ochoten udělat všechno.“

„Přál bych si být na chvíli pánem tvého srdce, aby ses mi svěřil, co tě rmoutí a sužuje už řadu dní.“

„To je pravda, ale... ale... jsem už zoufalý a nevím, jak do toho.“ A dal se do usedavého pláče.

NÁRODNÍ SVATOVÁCLAVSKÁ POUTĚ Stará Boleslav 27. – 28. září 2026

Neděle 27. září:

- **19.00 příjezd relikvie sv. Václava** před areál baziliky sv. Václava • následuje **Svatováclavský koncert a nešpory** v bazilice sv. Václava.

Pondělí 28. září:

- **7.00 ranní chvály** v bazilice sv. Václava
- **7.30 a 8.30 mše svaté** v bazilice sv. Václava
- **9.15 modlitba růžence** na Mariánském náměstí
- **10.00 POUTNÍ MŠE SVATÁ** na Mariánském náměstí (hlavní celebrant: Mons. Stanislav Příbyl CSSR, arcibiskup pražský)
- **14.00 modlitba chval s požehnáním** v bazilice Nanebevzetí Panny Marie
- **17.00 odjezd relikvie sv. Václava** od baziliky sv. Václava
- **18.00 řeckokatolická liturgie** v bazilice sv. Václava.

Více na www.apha.cz/narodni-svatovaclavska-pout.

Nechal jsem ho, aby si trochu ulevil, pak jsem s ním začal položertovně: „Jak? Jsi to ty? Onen generál Michal Magone, který ovládal bandu z Carmagnoly? Pěkný generál, který není s to říci, co má na srdci!“

„Rád bych to pověděl, ale nevím, jak začít; nedovedu se správně vyjádřit.“

„Řekni jen jediné slovo, ostatní povím já.“

„Mám zašmodrchané svědomí.“

„To stačí. Rozumím všemu. Potřeboval jsem, abys jen promluvil, ostatní ti povím sám. Prozatím ti nechci sahat do svědomí, jen ti poradím, jak je dát do pořádku. Poslyš: jsou-li tvé minulé zpovědi v pořádku, připrav se jenom na dobrou svatou zpověď z toho, čeho ses dopustil od poslední zpovědi. Jestliže jsi něco ze strachu nebo z jiných pohnutek nevyznal, byla-li některá tvá zpověď nedostatečná proto, že chyběla některá hlavní část, pak se vrať k oné zpovědi, kterou jsi jistě vykonal dobře. Vyznej se ze všeho, co tě jakkoli trápí.“

Liturgická čtení -

dokončení ze str. 4

příkázání, všechna jsou shrnuta v tomto: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Láska bližnímu neubližuje. Naplněním zákona je tedy láska.

Evangelium - Mt 18,15-20

Ježíš řekl svým učedníkům: „Když tvůj bratr zhřeší proti tobě, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima. Dá-li si od tebe říci, svého bratra jsi získal. Nedá-li si však říci, přiber si ještě jednoho nebo dva, aby »každá výpověď« byla potvrzena ústy dvou nebo tří svědků«. Když je však neposlechne, pověz to církvi. Jestliže však neposlechne ani církev, ať je pro tebe jako pohan nebo celník. Amen, pravím vám: Všecko, co svážete na zemi, bude svázáno na nebi, a všecko, co rozvázáte na zemi, bude rozvázáno na nebi. Opět vám říkám: Jestliže se shodnou na zemi dva z vás na jakékoliv věci a budou o ni prosit, dostanou ji od mého nebeského Otce. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“

„Právě to je těžké! Jakpak se mohu upamatovat na všechno, čeho jsem se před lety dopustil?“

„Můžeš všechno uspořádat docela snadno. Řekneš jen zpovědníkovi, že máš něco uspořádat ze své minulosti. On se chopí té nitky a zařídí vše tak, že ty jen povíš ano nebo ne, a jak často jsi to neb ono učinil.“

Michal si hned začal zpytovat svědomí. Tak čekal na uspořádání své duše, že nechtěl večer jít spát, dokud by se nevyzpovídal. Říkal si: Pán Bůh na mne přece již dlouho čekal, to je jisté, ale není jisto, počká-li ještě do rána. Když se mohu vyzpovídat ještě dnes večer, nesmím to už odkládat. Je již čas, abych se s ďáblem konečně rozešel.

Zpovídal se dojat, velmi zkroutěně, a vícekrát ustal a ulevil si pláčem. Než opustil zpovědníka, otázel se: „Myslíte, že jsou mi odpuštěny všechny hříchy? A kdybych této noci zemřel, budu spasen?“

„Buď klidný,“ odpověděl zpovědník. „Bůh, který tak dlouho čekal na tebe ve svém velikém milosrdenství, dopřál ti času, aby ses dobře vyzpovídal, jistě ti odpustil všechny hříchy. A kdyby tě podle svých nezpytatelných úradků povolal na věčnost, budeš spasen.“

Pohnut pravil: „Jak jsem šťasten!“ a dal se znovu do pláče, když odcházel na odpočinek.

Byla to noc plná dojmů a pohnutí. Sám později vyprávěl svým přátelům, jaké myšlenky se mu tehdy rojily v hlavě: „Těžko povědět, jaké city plnily mé usouzené srdce. Skoro jsem ani oka nezamhouřil. Sotva jsem si trochu zdříml, hned jsem se viděl v pekle, plném ďáblů. Odháněl jsem ty strašné obrazy a utěšoval jsem se, že všechny mé hříchy jsou odpuštěny. Hned nato se mi zdálo, jako by se zjevilo množství andělů, kteří mi otvírali nebe a říkali: »Pohleď, jak velké štěstí tě čeká, vytrváš-li ve svých předsevzetích.« Asi po půlnoci jsem pocítil nepopsatelné štěstí, duševní pohodu, vnitřní pohnutí. Nemohl jsem to vydržet. Vstal jsem a poklekl a vícekrát jsem zvolal: »Ó, jak nešťastní jsou ti, kteří zhřeší! Oč nešťastnější ti, kteří ve hříchu setrvávají! Jsem si jist, že kdyby okusili aspoň na chvíli tu velkou slast, kterou požívají ti, kdo jsou v milosti Boží, jistě by si po-

spíšili ke zpovědníci, aby vyznáním utišili Boží hněv, uklidnili svědomí, a tak nabyli radosti klidného srdce. Ó hříchu! Jak strašným bičem jsi na toho, který ti otevřel své srdce! Můj Bože, nechci tě již nikdy urazit. Naopak, chci tě milovat ze vši síly své duše. Kdybych však přece někdy znovu upadl, tedy se z toho ihned vyzpovídám.“

Takto dal Magone průchod své lítosti nad urážkou Boha; slíbil, že mu bude věrně sloužit. Vskutku, začal častěji přistupovat ke svátostem. Od toho času konával pobožnosti, k nimž cítil dříve odpor, s radostí. Ba zpovídat se bylo mu potěšením a zpovídal se tak často, že zpovědník ho musel mírnit, aby chlapec neupadl do přílišné úzkostlivosti. Ta nemoc s neuvěřitelnou snadností napadá mysl mladých, kteří opravdu chtějí Bohu sloužit. Škoda z toho vzchází velká, protože ďábel tak zneklidňuje mysl, vzrušuje srdce a pobožnosti činí obtížnými. Tak často uvádí na starou, špatnou cestu ty, kteří učinili v ctnostech již značné pokroky.

Nejlepším prostředkem proti této pohromě je naprostá poslušnost vůči zpovědníkovi. Když on řekne, že něco je špatné, pak je třeba všemožně se snažit, abychom se toho vyvarovali. Pová-li, že na tom či onom není nic zlého, držme se jeho rady a jděme klidně kupředu a s veselým srdcem. Zkrátka, poslušnost vůči zpovědníkovi je nejjistějším východiskem z úzkostlivosti a prostředkem k vytrvalosti v milosti Boží.

Slůvko k mládeži

Neklid a duševní úzkost mladého Magoneho, jeho rázné a rozhodné uspořádání záležitostí duše mi poskytly vítanou příležitost, abych vám, milí hoši, dal několik rad, velmi užitečných pro vaše duše. Přijměte je jako dárek z lásky od přítele, který si co nejvroucněji přeje vaši věčnou spásu.

Především vám kladu na srdce: dělejte, co můžete, abyste neupadli do hříchu. Jestliže však už naneštěstí hřích spácháte, nenechte se svést ďáblem a ve zpovědi ten hřích nezamlčujte! Pomyslete, že zpovědník má od Boha moc odpustit každý druh hříchu a každý jejich počet. Čím těžší budou vyznané hříchy, tím více se bude radovat, protože bude vědět, že

tím větší je milosrdenství Boží a ono že vám jeho prostřednictvím dává odpuštění a přivlastňuje vám nekonečné zásluhy nejdražší Krve Ježíše Krista, která omyje vaši duši ode všech poskvrn.

Pamatujte si, drazí hoši, že zpovědník je vpravdě otcem, který vám přeje to nejlepší a snaží se od vás vzdálit všechno zlé. Nebojte se, že upřímným vyznáním hříchů ztratíte u něho úctu, nebo že vaše poklesky vyrazí jiným. Zpovědník nesmí vašeho vyznání použít za nic na světě. I kdyby měl přijít o život, nepoví ani slůvko z toho, co slyšel ve zpovědi. Naopak, čím budete otevřenější a důvěřivější, tím větší bude jeho důvěra k vám a tím snáze vám bude moci dát vhodné a potřebné rady pro vaši duši.

To vám říkám, abyste se nenechali oklamat pokušelem a nezamlčeli z falešného studu žádný hřích. Ujišťuji vás, milovaní hoši, že se mi třese ruka, když píši tyto řádky, při pomýšlení, jak mnoho křesťanů upadá do věčného zavržení proto, že jisté hříchy nevyznali upřímně. Kdyby někdo z vás při zkoumání své minulosti seznal, že při zpovědi úmyslně zamlčel některé hříchy, nebo pochyboval o platnosti některé zpovědi, tomu bych řekl do duše: Drahý příteli, prosím tě pro Ježíše Krista a jeho drahocennou Krev, kterou za tebe vylil, dej do pořádku své svědomí při nejbližší svaté zpovědi! Vyzej se zpovědníkovi upřímně ze všeho, co by tě trápilo, kdybys byl na smrtelné posteli. Nedovedeš-li se řádně vyjádřit, řekni jen zpovědníkovi, že máš ještě na svědomí něco z minulosti, co tě trápí. Zpovědníkovi to stačí. Učiň, co žádá, a můžeš si být jist, že všechno je v pořádku. Přistupujte častěji ke svaté zpovědi, modlete se za zpovědníka a poslouchajte jeho rady! Najdete-li zpovědníka, který vám lépe vyhovuje podle potřeb vaší duše, zůstaňte při něm a nestřídejte bez potřeby! Dokud nemáte stálého zpovědníka, který by požíval vaší naprosté důvěry, dotud vám bude chybět přítel vaší duše. Spolehněte se též na modlitby vašeho zpovědníka, který se denně při mši svaté modlí za své kající, aby jim Bůh dal milost, aby se dobře zpovídali a v dobrem setrvali. I vy se za něho modlete!

Můžete ovšem docela klidně jít k jinému, když jste se vy nebo on přestěhovali a těžko by se vám k němu docházelo;

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Velikému. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ZÁŘÍ 2026

Úmysl papeže: Za pastorační péči o duševní zdraví

Modleme se, aby se pastorační péče o duševní zdraví stala součástí celé církve a pomáhala překonat stigmatizaci a diskriminaci osob s duševními chorobami.

Národní úmysl: Za volby do místních zastupitelstev

Modleme se, aby nově zvolení zastupitelé obcí a členové obecních rad nacházeli shodu na místních prioritách a jejich realizaci.

Svatý František Xavierský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

je-li nemocen, nebo když zvlášť na velké svátky má mnoho kajících. Podobně, kdybyste měli na svědomí něco, s čím jste se neodvážili svěřit se svému stálému zpovědníkovi. Než spáchat svatokrádež, je tisíckrát lépe změnit zpovědníka!

Kdyby snad tyto řádky přišly do rukou těm, kteří jsou z milosti Boží zpovědníky, pak bych si dovilil utlivě podotknout:

1. Přijímejte co nejlaskavěji všechny kající, ale zvlášť hochy! Pomáhejte jim při vyznání a naléhejte, aby přicházeli častěji. To je nejjistější prostředek, jak je uchránit hříchů. Vynaložte veškerou vynalézavost, abyste je přiměli k plnění pokynů, které jim dáváte, abyste předešli opětovným pádům. Napomínejte je dobrotivě a nevaďte se s nimi. Rozkřiknete-li se na ně, vícekrát nepřijdou, nebo zamlčí to, zač jste je pokárali.

2. Když jste si získali jejich důvěru, zkoumejte opatrně, jaké byly jejich dřívější zpovědi. Věhlasní autoři morálky a asketiky a zvlášť jistá vážná, důvěryhodná

osoba praví, že první zpovědi dětí bývají neúplné, ne-li neplatné, buď pro nedostatečné poučení, nebo pro dobrovolné opomenutí hříchů. Veďte hochy k tomu, aby se naučili dobře zpytovat svědomí, zvlášť od sedmi do desíti, dvanácti let. V těch letech děti již vědí o věcech, které jsou těžce hříšné, ale toho se málo dbá, neboť se nedovedou při zpovědi vyjádřit. V takových případech musí být zpovědník zvlášť moudrý a prozřetelný, avšak neopomenout otázat se na věci, týkající se svaté ctnosti počestnosti.

Mohl bych ještě mnoho povědět, ale pomlčím o tom, protože si nechci hrát na učitele ve věcech, v nichž jsem sám ubohým a poníženým žákem. Krátce jsem pověděl několik myšlenek, které podle mne mohou velmi prospět chlapeckým duším, pro jejichž blaho chci obětovat celý svůj život, dokud mi ho Bůh dopřeje. A teď se vraťme k Magonovi!

(Pokračování)

NA CESTĚ DO BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ

S MOBILEM DO BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ? • 25 ÚVAH O TOM, PROČ JE INTERNET DOBRÝ SLUHA, ALE I ZLÝ PÁN

Josef Ptáček

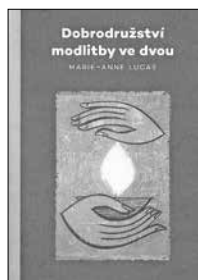
Redigovala Markéta Protivánková

Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Na internetu hledáme čerstvé zprávy. Nakupujeme, platíme a připojujeme se k různým institucím. Posloucháme internetové rádio, podcasty a hrajeme hry. Je to pro nás dnes nepostradatelný pracovní nástroj, který pomáhá našemu vzájemnému propojení i ke vzdělávání. Mobil nás provází doslova na každém kroku. Vytváří zcela nový životní prostor, jenž má vliv na naši koncentraci, vztahy a naše tělesné, duševní a duchovní zdraví. Máme ho v ruce v průměru každých deset minut. Co nám to přináší a co bere? 25 konkrétně zaměřených kapitol směřuje naši pozornost k tomu, jak mobil a internet využít co nejlépe a jak se přitom vyhnout různým úskalím. Autor je optimista i realista. Mobilní telefon a internet se mohou stát nástrojem růstu Božího království v našem životě i v životě těch, s nimiž se skrze ně setkáváme.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.

Brož., 115x180 mm, 120 stran, 219 Kč

DOBRODRUŽSTVÍ MODLITBY VE DVOU

Marie-Anne Lucas • Z francouzštiny

přeložila Ludmila Terezie Soukalová

Redakce Terezie Šilhavá

Manželé Lucasovi jsou ve Francii dlouholetými vedoucími duchovních cvičení pro manžele. Už před lety si uvědomili, že mají kolem sebe mnoho párů aktivních v církvi,

z nichž se však téměř žádný společně nemodlí. Většinou nevědí, jak na to, a trápí se tím. Pracovní i rodinné starosti snadno válčují nejen jejich duchovní život, ale i vzájemný vztah. Rady typu „odjeďte někde na pustý ostrov“ nebo „přihlaste se na exercicie“ působí jako z jiné planety. A přece – nejde o něco nemožného, jen je třeba kreativně hledat svůj rytmus i modlitební styl a nemít strach učit se jedni od druhých. Není nad to, když se manželé naučí chodit spolu k prameni živé vody, společně se nadechovat Boží přítomnosti... Tato kniha může pomoci najít správnou cestu.

Nebojsa & Doron, s. r. o.

Brož., 115x165 mm, 156 stran, 299 Kč

ROZHOVOR S OLOMOUCKÝM ARCIBISKUPEM

NA ŽIVOT NENÍ NIKDO SÁM • HOVORY O LÁSCĚ, NADĚJI A POROZUMĚNÍ

Jiří Gračka - Josef Nuzík • Úvodní slovo Josef Bečvář, armádní generál v.v. a bývalý náčelník generálního štábu

Redakce Stanislav Předota • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

V knižním rozhovoru olomoucký arcibiskup Josef Nuzík mluví otevřeně o svých rodinných a krajových kořenech, o tom, jak viru zdědil a jak ji osobně rozvíjí, o životě za reálného socialismu i o svém kněžském povolání. Knižkou se v souladu s jeho mottem „Hlásat radostnou zvěst“ prolíná každým dnem tříbená důvěra v Boha, přátelství a vytváření prostoru pro druhé, stejně jako spolehnout se na společenství církve. Součástí publikace jsou desítky unikátních fotografií ze soukromého archivu Josefa Nuzíka i z veřejných akcí.

Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.

Váz., 120x200 mm,

264 stran, 389 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzerce časopisu Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: Objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

2019/12030

TZ

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc